

Groot rood hoofd

Een man met een groot rood hoofd lag in het ziekenhuis. En niet alleen zijn hoofd was groot en rood, zag de zuster toen ze het laken optilde. Ze lei het laken weer neer en bloosde een rood hoofd. De zaaldokter kwam binnen en sprak de zuster direct bestraffend toe. Dat het geen pas geeft om aan het werk te zijn met zo'n groot rood hoofd. Daar zijn de patiënten voor, legde hij uit. De zuster fluisterde hem dan in het oor wat zij zojuist had gezien en zelfs deze zaaldokter kreeg een rood hoofd. De zuster knikte en wees de zaaldokter erop dat ook het oor waarin zij zo-even had gesproken, een rode kleur had gekregen. De belangrijke professor die toevallig passeerde, zag veel te veel rood voor zijn ogen en sprak ogenblikkelijk de zuster en zaaldokter betuttelend toe. De zuster tilde nogmaals het laken op, waarna de professor met een groot rood hoofd keek naar de man met het grote rode hoofd. De man met het grote rode hoofd merkte van al deze opwinding in het geheel niets. Hij lag te slapen of hij was buiten westen. Dat had zo'n zaaldokter nog wel kunnen nagaan, maar die maakte zich veel te druk om het grote rode hoofd van de zuster. Die had echter al lang plannen gemaakt voor een leuk avondje thuis. Op het moment dat zij de zaal verliet, stond de belangrijke professor nog steeds te staren. Hij had de zaaldokter wat willen zeggen, maar die had zijn grote rode hoofd inmiddels onder de koude kraan gestopt. En de man met het grote rode hoofd? Die wist van niks. En als niemand hem heeft wakker gemaakt, ligt hij er nog. (Maar hij zal vast een keer eerder zijn ontwaakt om een boterham te eten.)

nnegen10_nnegен_15; 8+twintig IX 8+zeven